

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: **Domnul Radu Marinescu, ministrul Justiției**

De la: **Domnul Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța**

Subiectul întrebării: Statul lipsește exact unde contează: copiii în conflict cu legea, abandonați de sistem

Domnule ministru,

Consider că modul în care statul român gestionează situațiile în care copii sub 14 ani comit infracțiuni grave este un test esențial al responsabilității publice și al capacității instituționale de a proteja atât societatea, cât și minorii aflați în situații extreme de vulnerabilitate. Din păcate, realitatea arată că România a rămas mult în urma propriilor obligații morale și legale în acest domeniu.

În prezent, statul român dispune de un număr extrem de redus de centre specializate destinate copiilor sub 14 ani care au comis fapte penale grave, iar acest deficit structural nu este rezultatul unei situații excepționale, ci consecința directă a lipsei de viziune, de coordonare interinstituțională și de prioritizare a protecției copilului în politicile publice. În absența unor structuri adecvate, acești minori ajung fie în sisteme improprii nevoilor lor,

fie în grija unor instituții care nu dispun de resursele și competențele necesare pentru intervenții reale de recuperare și reintegrare.

Din punctul meu de vedere, domnule ministru, această situație are consecințe sociale grave: fără intervenții specializate timpurii, copiii aflați în conflict cu legea riscă să fie abandonați de stat exact în momentul în care au cea mai mare nevoie de sprijin, iar societatea este expusă pe termen lung recidivei și escaladării comportamentelor violente. Lipsa acestor centre nu este doar o problemă administrativă, ci un eșec sistemic care afectează siguranța publică și șansele reale de reintegrare ale unor copii deja marcați de traume, sărăcie și disfuncționalități familiale.

În acest context, domnule ministru, vă adresez următoarele întrebări:

1. Care sunt cauzele pentru care România dispune, în prezent, de un număr atât de redus de centre specializate destinate copiilor sub 14 ani care au comis infracțiuni grave, în pofida evoluției fenomenului și a recomandărilor internaționale în domeniu?
2. Cum apreciați impactul social al acestei lipse de infrastructură asupra siguranței comunităților și asupra șanselor reale de recuperare și reintegrare ale acestor minori?
3. Ce direcție de acțiune intenționați să promovați pentru extinderea și diversificarea rețelei de centre specializate, astfel încât intervenția statului să fie una timpurie, coerentă și adaptată nevoilor reale ale copiilor aflați în conflict cu legea?
4. Care este viziunea Guvernului privind cooperarea dintre sistemul de justiție, protecția copilului, educație și sănătate mintală, astfel încât abordarea acestor cazuri să depășească logica exclusiv represivă și să ofere soluții de recuperare și prevenție pe termen lung?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța